

MAQSUD SHAYXZODA LIRIKASI

Termiz davit universiteti akademik litseyi

ona tili va adabiyot fani o'qituvchilari

N. Jo'rayeva , Sh, Jo'rayeva

Annotatsiya : *Maqsud Shayxzodaning hayot yo'I , ijodi , lirikasi tahlili bayon etilgan.*

Kalit so'zi : *“Toshkentnoma”, tragediya, she'r , drama, tarjimalari*

Umrin yo'li bir xiyobon deya o'yladim... Daraxtlarning soni qadar misralar tizdim. (Maqsud Shayxzoda) M.Shayxzoda 1908-yil Ozarboyjonning Ganja viloyati Oqtosh shahrida ziyoli oilada tug'ildi. Ayrim sabablarga ko'ra O'zbekistonga 1928- yili keladi va shundan to umrining oxirigacha shu yerda yashaydi. Ijtimoiy faoliyati: O'rta Osiyo dorilfununini tugatgan, gazeta jurnal nashriyotlarida muharrir lavozimida, Til va adabiyot ilmiy tekshirish institutida ilmiy xodim, Toshkent pedagogika institutida ishlagan. O'zbek adabiyotida yozuvchi, shoir, dramaturg va tarjimon sifatida faoliyat ko'rsatgan. Asarlarini o'zbek, ozar va rus tillarida ijod qilgan.

Adabiy merosi She'riy to'plamlari: «Loyiq soqchi» (dastlabki she'riy to'plami – 1932), «O'n she'r» (1932), «Undoshlarim» (1933), «Uchinchi kitob» (1934), «Jumhuriyat» (1935), «O'n ikki», «Yangi devon» (1937), «Saylov qo'shiqlari» (1938), «Kurash nechun? » (1942), «Jang va qo'shiq», «Ko'ngil deydiki...» (1943), «O'n besh yilning daftari» (1947), «Yurt she'rlari» (1948), «Zamon torlari», «Olqishlarim» (1949), «Yillar va yo'llar» (1961), «She'rlar»(1964). Liro-epik asarlari: «O'rtoq mulk» (1933), «Chirog'», «O'rtoq», «Meros», «Tuproq va haq» (1936), «Ovchi qissasi», «Iskandar Zulqarnayn» (1940), «O'n birlar», «Jenya», «Oqsoqol» (1943), «Ahmadjonning hikmatlari», «Uchinchi o'g'il» (1944), «Nurmat otaning tushi» (1947).

Dramatik asarlari: «Jaloliddin Manguberdi» , «Mirzo Ulug'bek».

Tarjimalari: Sh.Rustaveli «Yo'lbars terisini yopingan pahlavon» eposi, A.S.Pushkin «Mis chavandoz» dostoni, «Motsart va Salyeri» tragediyasi, M.Yu.Lermontovning she'rlari; Nizomiy, Fuzuliy, Ezop, Esxil Gyote, Bayron Mayakovskiy, Mirza Fatali Oxundov, Nozim Hikmat kabi adiblarning ayrim asarlarini tarjima qilgan.

Maqsud Shayxzoda “xalqimizning mehnat qahramonligi, kurash va jang, ozodlik va do'stlik, baxt va alam, yurtning go'zal manzaralari va insonning ma'naviy jamoli mening qalamimga oshno, dilimga mazmun bo'lib keldi” deb ta'kidlagan edi.

Shoirning bu fazilatlari, eng avvalo, hayotdagi, voqelikdagi va odamlarimizning ruhiy olamidagi o'zgarishlar, holatlarni ifodalashga qodir yangi, betakror obrazlarida namoyon bo'ldi. Bu Tarix –Yo'l – Safar – Kema –Karvon, Xarita (yer kurrasi va Vatani), Manzil, Raqam, Sur'at va Vaqt obrazlaridir. Bular bir-biri bilan uzviy bog'langan bo'lib, insoniyat tarixi yaxlitdir va doim olg'a qarab harakat qiladi, bu insoniyat karvonini – kemani to'xtatib bo'lmaydi, u insoniyat orzusi – baxt-saodat manzili sari harakat qiladi.

Buni Shayxzodaning o'z kitoblariga “O'n besh yillik daftari” yoki “Chorak asr devoni” deb sarlavha qo'yishidan ham bilish mumkin. Shoirning o'zi “Inson umri cheklangan muhlatli daftar”, demak bu daftarni foydali, ezgu ishlar – “yozuvlar” bilan to'ldirish lozim deydi. “Raqamlar” she'rida esa shunday satrlar bor: “Men na munajjimman va na hisobdon va lekin ko'raman sonlar mag'zida osmoncha ma'nolar, yurti obodon”...

“Qo'llar» she'rida qo'llarda insonning borlig'ini, uning ichki olamining muhrini ko'radi. Uningcha, “g'oyat shafqatli, hayotbaxsh qo'llar” ham “ayovsiz, yovuz, go'r kabi sovuq, tanbal” qo'llar ham bor, qisqasi, har bir qo'l “yurakning navkarlaridir”, yurak neni buyursa, qo'l shuni ijro etadi.

Maqsud Shayxzoda ijodiy balog'atidan dalolat beruvchi asarlardan biri “Toshkentnoma” dostonidir. Adabiy jamoatchilik o'z vaqtida bu dostonni shoirning adabiyotimizning yirik ijodiy muvaffaqiyati sifatida baholadi. Chindan ham, “Toshkentnoma” Shayxzoda dostonlari ichida eng barkamoli bo'lib, unda shoir

shaxsiyatining o'ziga xos qirralari ancha yorqin namoyon bo'lgan. Dostondagi o'ziga xoslik shundaki, asar yaxlit voqea asosiga qurilgan emas.

Shayxzoda ko'pqirrali iste'dod sohibi edi. U she'rlar va dostonlar bilan birga, juda yuksak badiiy quvvatga ega bo'lgan dramalar ham yaratdi. Shayxzoda umrining so'ngida yozishga kirishgan, lekin tugatib ulgurmagan "Beruniy" dramasini hisobga olmaganda ham, uning "Jaloliddin Manguberdi" va "Mirzo Ulug'bek" dramalari allaqachon xalqimizning badiiy mulkiga aylanib qoldi.

Shayxzoda ikkinchi jahon urushi yillarida yozgan "Jaloliddin Manguberdi" (1944) tragediyasida o'z yurtining ozodligi va mustaqilligi uchun mo'g'ul istilochilariga qarshi kurashgan so'nggi Xorazm shohining jangovar jasoratini tarixan aniq va haqqoniy tasvirlagan. Oybek bilan G'afur G'ulom o'sha vaqtda asarga yuqori baho berishib: "Tarixiy jarayonning haqiqiy mazmunini, uning ichki ma'nosini" ochib bergan, "Kompozitsiyasi pishiq, dramatik to'qnashuvlarga boy bir asar.

1946 yilgacha "Jaloliddin Manguberdi" dramasidan ayrim parchalar "Armug'on" to'plamida bosilgan edi. Shundan keyin 43 yil davomida asar tilga olinmadi va dunyo yuzini ko'rmadi. Asar sahnadan olingandan keyin ko'p utmay Shayxzoda qamaldi. Bu asarga o'tmish ideallashtirilgan degan siyosiy ayb qo'yildi.

Musodara etilgan buyumlar ichida dramaning qo'lyozmasi ham bor edi. Muallif oqlanib, qaytib kelganidan keyin muayyan tashkilotlar "yo'qoldi" degan bahonalar bilan qo'lyozmani qaytarib bermadilar. Shayxzoda uni bir necha yil qidirishga majbur bo'ldi va nihoyat, teatrning sobiq suflyorlaridan uning bir nusxasini topishga muvaffaq bo'ldi. Lekin shunda ham asarning matni e'lon qilinmay qolaverdi.

Taqdirning o'yinini qarangki, muallif bu asarining chop etilganini ko'rmay olamdan ko'z yumdi. "Jaloliddin Manguberdi"ning to'la matni birinchi marta Bokuda ozarbayjon tilida Shayxzodaning ikki jildlik saylanmasida bosilib chiqarildi. Faqatgina 1988 yildagina Jaloliddin Manguberdi" birinchi marta o'zbek tilida yozuvchining "Boqiy dunyo" degan kitobida to'la bosilib chiqarildi.

Maqsud Shayxzodaning xalqimiz tarixiga, jumladan, Jaloliddin Manguberdi taqdiri va kurashiga odilona yondoshganligi, haqiqatni himoya qilganligi Prezidentimiz Islom Karimov imzosi bilan e'lon qilingan O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 1998 yil 24 sentabrdagi "Jaloliddin Manguberdi tavalludining 800 yilligini nishonlash to'g'risida" qarori ham yana bir bor tasdiqlaydi.

Shayxzodaning yozuvchilik shuuri va ijodkorlik zehning o'tkirligi yana bir bor isbotlandi. Maqsud Shayxzodaning o'zbek adabiyotiga qo'shgan yana bir ulkan hissasi "Mirzo Ulug'bek" tragediyasidir. Tragediya 1964 yili yozildi, o'sha yili bu asar Hamza teatri sahnasida qo'yildi, keyinchalik uning asosida kinofilm yaratildi.

Maqsud Shayxzoda yuksak ilm egasi edi. Ayniqsa, u o'zbek mumtoz adabiyotini chuqur bilar edi. 1941 yilda Toshkentda nashr etilgan "Genial shoir" to'plami adabiyotshunos olim Shayxzodaning Navoiy ijodiga oid ilmiy maqolalaridan tashkil topgan. Navoiy she'riyatining bu chuqur ilmiy tadqiqi navoiyshunoslikda hamisha alohida o'rin egallab qoladi.

Shayxzoda Navoiy mahoratini, uning san'atkorligini teran o'rganishni boshlab bergan o'tkir tadqiqotchi edi. Filologiya fanlari nomzodi, dotsent Maqsud Shayxzoda Toshkent Davlat universiteti (hozirgi O'zbekiston Milliy universiteti)da, Toshkent Davlat pedagogika instituti (hozirgi Toshkent Davlat pedagogika universiteti)da uzoq yillar davomida o'zbek adabiyoti tarixidan o'qigan ma'ruzalari, maxsus kurslari o'zbek adabiyoti tarixi bo'yicha eng qimmatli darslar edi.

Maqsud Shayxzodaning butun ijodi chuqur siyosiy publitsistik ruh bilan to'la. Uning she'riy, dramatik asarlari qaysi mavzuga bag'ishlangan bo'lmasin, zamona bilan hamohangdir. Shuning uchun ham shu tipdagi ijodkorning bevosita publitsistika janrida xizmat qilishi tasodifiy hol emas. Uning zo'r badiiy janrga ega bo'lgan publitsistik maqolalari va nutqlari bu iste'dodli adib ijodining mazmundorligi va rang-barangligidan yorqin nishonadir.

Iste'dodli shoir mohir tarjimon ham edi. U jahon adabiyoti mumtoz shoirlarining asarlarini o'zbek tiliga tarjima qilishda katta xizmat qildi. Jumladan,

Shekspirning “Hamlet” va “Romeo va Juletta” asarlari o‘zbek drama teatrlari sahnasida Shayxzoda tarjimasida sahnalashtirildi.

Pushkin, Lermontov, Bayron she’rlarini o‘zbek o‘quvchisiga ilk bor taqdim etgan shoirlar avlodi ichida Shayxzoda ham bor.

Shoir mahoratining o‘lishiga, uning jahon adabiyoti klassiklarining asarlarini g‘oyat sevib o‘rgangani, ularning boy badiiy tajribasini ustalik bilan o‘zlashtirgani ham sabab bo‘ldi. U G‘arbiy Yevropa va rus adabiyotini mukammal bilgani holda o‘zining Vatan adabiyotini – Sharq she’riyati merosini ham to‘la o‘rgangan edi.

Maqsud Shayxzodani 50-yillar boshida mutlaqo asossiz ravishda qamoqqa oladilar va 25 yilga surgun qiladilar. Stalin vafot etgach, tuhmat bilan nohaq qamalganlarning ishi qayta ko‘rildi. Shu tariqa 1955 yili ko‘pgina fidoyi ziyolilarimiz qatori Shayxzoda ham oqlanib chiqdi. Lekin 5 yillik qamoqxona azoblari natijasida shoirning sog‘ligi juda yomonlashib qolgan edi. Shunga qaramay, umrining oxirigacha 10 yil davomida baland uyning eng yuqori qavatida yashashga majbur bo‘ldi. Ana shunday og‘ir sharoit va xastalikda ham hayotidan sira nolimay umrining oxirigacha ijod qilishdan to‘xtamadi.

Yaxshi bilasiz, ziyo degani nur, yorug‘lik, oydinlik demakdir. Haqiqatan ham ziyolilarimiz elga bilim, ma’rifat, madaniyat ulashish, ta’lim-tarbiya berishdek savob ishlarga da’vat etilgan...” Bu so‘z bilan go‘yo sehrlangan majlis zalida o‘tirganlar gulduros qarsaklar chalib yuborishgan edi. U qisqa hayot kechirdi – 60 yoshga ham to‘lmay, 1967 yil 19 fevral kuni uzoq vaqt davom etgan xastalikdan so‘ng olamdan ko‘z yumdi. Shayxzoda ijodi eng gullagan paytda, shiraga to‘lgan vaqtda olamdan ketdi.

Boshidan qanchadan-qancha musibatli kunlar o‘tgan bo‘lmasin, u hech zorlanmagan. Uning iymon-e’tiqodi, dunyoqarashi, yuqoridagi misralarda teran bayon qilingan. U hech qachon alamzadalik bilan yashamadi. Aksincha, unga xiyonat qilgan, uni azob uqubatlarga, jiddiy xastaliklarga duchor qilganlar haqida hech qaerda, hech narsa demagan. Shayxzoda o‘zining insoniy fazilatlariga sodiq qolib, doimo xayrixohlik va balandlik xislatlari bilan yuksalib yashadi. Chunki

uning chinakam, sodiq do'stlari ham oz emas edi. Oybek, G'afur G'ulom, Hamid Olimjon, Komil Yashin, Mirtemir, Shukur Burxon...

FOYDALANILGAN ADABIYOTLLAR :

1. **Adabiyot** N. S. Sulaymonova, O. S. Usmanova, T-2023
2. **M.Shayxzoda** “Saylanma” “G. Gulom “ nashriyoti 2020
3. **Internet ma'lumotlari**